

Bděte! Tak zní hlavní poselství dnešního evangelia. A vlastně je to svým způsobem přikázání. Přikázání také pro nás. Milé sestry a milí bratři, náš Pán nemluví jen k vyvoleným, nýbrž svou výzvu adresuje širokému okruhu posluchačů.

Co říkám vám, říkám všem: Bděte! (37) Asi bychom si uměli představit jasnější přikázání. Miluj Pána Boha svého, miluj svého bližního, nezabiješ, nepokradeš. To všechno jsou pokyny, pod kterými si dovedeme něco vybavit. Dokážeme podle nich dokonce jakž takž žít. Ale co si počít s příkazem „bděte!“? Určitě je myšlen nějak obrazně, neboť Bůh po nás křesťanech zcela jistě nechce, abychom prodali postele a oddali se celoživotnímu bdění bez zamhouření oka.

Bděte! Říká Ježíš. Přiznám se, že v mé mysli tuto prostou výzvu zatěžují rozporuplné vzpomínky. Do školy jsem začal chodit v 80. letech. U vchodu, na čestném a dobře viditelném místě, visela obrovská nástěnka, potažená rudým plátnem. (Jak jinak.) Na celé té veliké ploše byla přišpendlena pouze silueta mužské hlavy ve vedle ní pár slov.

Lidé, měl jsem vás rád, bděte!

Závěrečná věta Julia Fučíka z knihy Reportáž psaná na oprátce. Z poměrně zdatného komunistického novináře udělala totalitní ideologie příkladného mučedníka a zamořila tak nejednu dětskou hlavu. Jako hloubavý školák jsem přemýšlel, že Julius Fučík, který měl rád lidi, neměl rád mne, poněvadž jsem se narodil až 30 let po jeho smrti. Tak proč mne jeho vyznání ráno co ráno vítá ve škole? Ovšem ještě více mi hlavou vrtalo, proč mám bdít. Kvůli čemu mám být bdělý. A proč – když je bdění tak důležité a věnuje se mu hlavní školní nástěnka – proč se jasně neřekne, nad čím bdít. Ani pozdější četba zmíněné Reportáže mi moc nepomohla.

Bděte! Nevím, zdali Fučík tuhle výzvu opsal od Ježíše z Bible.

Pokud ano, rozhodně ji neopsal správně. Ježíšova slova jsou srozumitelná, jsou mnohem pochopitelnější. Na vysvětlenou se k nim totiž podává kratičké podobenství o služebnících.

Jako

člověk, který je na cestách: než opustil dům, dal každému služebníkovi odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno; aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde.

(34-36)

Ježíšem Kristem požadovaná bdělost se vztahuje k pánovu příchodu. Přeloženo do jazyka víry: Každý křesťan a každá křesťanka má bděle očekávat příchod svého Pána – Krista. Stejně jako v podobenství dokud se pán nevrátí, máme odpovědně pracovat, abychom nebyli nepříjemně zaskočení. Abychom jej mohli beze studu a s radostí uvítat.

Bděte! znamená, že máme brát svou víru vážně a každodenně ji uplatňovat na všech těch křižovatkách, kdy se rozhodujeme, jak se zachovat. Byla nám svěřena odpovědnost za Pánovo dílo v přítomnosti. Když Boží vůli, když Ježíšova přikázání odsuneme do nevýznamna, kdo se o ně ve světě postará? Kdo je prosadí? A hlavně, budeme Ježíše ještě moci upřímně oslovit „Pane“? Výzva

Bděte!

zname

ná, že si nemáme myslet, jak už je o vše postaráno, jak máme místo v Božím království jisté, že jsme spaseni a basta. Dobří služebníci po dobu pánovy nepřítomnosti plní úkol a právě svou poslušností prokazují bdělost. Na jeho příchod jsou nejlépe připraveni právě tím, že konají svědomitě Pánovu vůli. Lze to povědět i o nás?

Bděte! Celkem třikrát vydá Ježíš tento pokyn. Nepronáší jej však stroze jako holou větu. Na úvod říká: ***Mějte se na pozoru, bděte a modlete se.***

(33)

V našem novém biblickém překladu čteme pouze

Mějte se na pozoru, bděte.

Vytratila se výzva

modlete se,

výzva k modlitbě, kterou objevíme ještě v Bibli kralické. Netuším, co přimělo překladatele, aby tuto pobídku zařadili jenom do poznámek. Slova „modlete se“ obsahují sice ne všechny, ale mnohé významné starodávné rukopisy. Bdění a modlitba patří k sobě. Vzpomeňte na zahradu Getsemanskou, kam odešel Ježíš ve vypjaté noci před svým zatčením. Jakub, Jan a Petr jej doprovázeli do ústraní a on jim tehdy řekl totéž.

Bděte a modlete se!

Jsem přesvědčený, že správný vtaħ k současnosti nenalezneme bez modlitby. Kdo chce uchopit přítomnou chvíli se vším všudy a bez přikrašlování, kdo chce jít správnou cestou, musí své kroky svěřit Bohu. Jde to bez modlitby?

Bděte! Ježíš dobře ví, co nám hrozí, že na nás jde dřímota. Že umdléváme. Že nedokážeme dodržet své ušlechtilé záměry a naplnit svá dobrá předsevzetí. Učedníci v Getsemanech usnuli. Měli očekávat, měli vytrvat, ale nepovedlo se. Kolik jen spících učedníků a učednic nalezneme v dnešních církvích! Vždy je mi těžko, když se probírám sborovou kartotékou a narážím na jména lidí, kteří o církev ani nezavadí. Kdysi cosi měli společného s evangeliem, ale nyní? Kéž by se k jejich srdcím znovu doneslo Kristovo naléhání. ***Bděte!***

Přiznejme si, že

i českobratrská evangelická církev a náš sbor potřebuje probuzení. Krásně to vystihl verš bratrské písně před kázáním:

Probud' mrtvé křesťany z ošpalého klímaní.

Modlitba za probuzení. Vidíte, jak bdělost a modlitba spolu úzce souvisejí?

□□□□□□□□□□ **Bděte!** To slovo u Krista není plané, nazdobené heslo jako na školní nástěnce. Povzbuzuje k vytrvalému očekávání proměny světa. ***Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec. Mějte se na pozoru, bděte a modlete se, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.*** (31-33)

Až se Pán vrátí, zhodnotí, jak kdo hospodařil, a napraví napáchané škody. Bude to změna zásadní. Celý vesmír bude přeorán, aby mohl vzniknout svět nový, nepoznamenaný lidskou zlobou a nenávistí. Ale nebojte se, s lidmi se v tom novém světě počítá. Nedávno jsem hovořil s kamarádem a on se přiznal, že má rozpaky z příchodu Božího království. Že prý se mu ještě nechce opouštět přítomný svět, že je mu dobře s rodinou, s dětmi, že má rád svou práci, své město. Podivil jsem se. „Ty mluvíš, jako kdybys tam měl být mrtvý, a přitom v Boží říši budeš živý ještě víc, než jsi nyní tady, než si vůbec dokážeš představit. Všichni tam budeme živější. Tak jaképak rozpaky a obavy.“

Mějte se na pozoru, bděte a modlete se, neboť nevíte, kdy ten čas přijde. Nedivím se, že v někom vyvolává příchod mesiáše Ježíše nejistotu. Nebe a země zanikne – to zní jako obrovská katastrofa, pohroma, zhroucení dosavadního pořádku. Ale, sestry a bratři, není už na čase, aby staré, děravé nebe pominulo, aby pominula země skrz naskrz zamořená jedy a nesčetněkrát zkropená lidskou krví? Není na čase, aby je nahradily nové nebe a nová země? Aby se už konečně dostavilo aspoň něco z krásného, pokojného světa, jaký ohlašoval prorok Izajáš.

Nikdy víc už nebude slyšet pláč ani křik. Nikdy tam už nebude dítě, které zemře v několika dnech, ani stařec, který by se nedožil plnosti věku. Dříve než zavolají, já jim odpovím. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu.

(Iz 65, 19n.24n)

Mějte se na pozoru, aby vám to neuniklo. Aby vám neušlo, že se něco děje. ***Bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.***

Neodkládejte přípravu na neurčito. Mohli byste totiž o hodně přijít. Bděte a přemýšlejte, co vlastně od života čekáte.

Zamyslete se, jak toužíte, aby svět vypadal. A vtáhněte do svých představ Pána Boha.

Bděte a modlete se!

Bůh dokáže vylepšit vaše představy o štěstí a o spravedlnosti. Nevzdávejte čekání. Neříkejte, že nic převratného nenastane.

Mějte se na pozoru, bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.

Čas nadějný, čas požehnaný.

Bděte! Jako ti, kdo nedočkavě očekávají obrat k lepšímu. Bděte jako matka nad lůžkem nemocného dítěte. Vyhlíží lékaře a touží, ať už pominou staré, hroživé údaje na teploměru, ať konečně v nenávratnu zmizí dosavadní bolest a slabost a místo nich ať přijde nové zdraví, nová síla. K takové bdělosti nás vyzývá Kristus. **Bděte** uprostřed světa. Bděte nad churavým, zraněným světem. Očekávejte, že přijde Mesiáš a vyléčí svět z jeho neduhů. A dokud nepřijde, bděte a bedlivě sledujte každý posun k lepšímu. Radujte se z něho. Z každého laskavého slova, z každého odpuštění, z každého dobrého vztahu. Vždyť i bdící matka má radost dříve, než se dítě uzdraví. Stačí, když poklesne horečka, když se zklidní spánek, když ustane nářek. Sice ještě není vyhráno, ale matka díky své bdělosti zahlédne náznak uzdravení.

Sestry a bratři, bděte. Bděte a radostně si všímejte příznaků, že se už blíží uzdravení světa a s ním se blíží i náš milý Pán, Ježíš. Amen.

Napsal uživatel Jiří Tengler

Středa, 05 Prosinec 2007 22:13 - Aktualizováno Čtvrtek, 17 Leden 2008 22:24

□ □ □ *Izajáš 65,17-19.23-25* □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ *165,1n.8-10;
420; 270; 202*

□ □

Zjevení 21,1-4

Kázání na poslední neděli v církevním roce, 25. listopadu 2007